

[Arne Melchior]

kan forbyde TV-overvågning, der ikke anses for motiveret af et rimeligt behov derfor, suppleret af regler om skiltning og udslettelse af optagelse efter en kortere frist. Så jeg er altså også enig med rigsadvokaten.

Jeg vil ydermere, da jeg synes, det er væsentlige betragtninger, tillade mig at bringe endnu to citater fra dette bilag til lovforslaget, og det drejer sig om en kommentar til lovændringer af 1972, hvor straffelovrådet siger:

»Strafansvaret blev ikke udstrakt til at omfatte fotografering eller iagttagelse af personer, der befinder sig på et frit tilgængeligt sted. Begrundelsen herfor var, at brugen af fotografiapparater, kikkerte o. lign. på frit tilgængelige steder er så almindelig, at folk må være forberedt herpå. Selv om fotografering og iagttagelse med kikkert o. lign. nok under visse omstændigheder kan virke stødende, ville en straffebestemmelse rettet mod »uberettigede« forhold give anledning til mangfoldige afgrænsningstvivil.«

Det mener jeg altså man kan tage til indtægt for, at det endnu ikke er muligt at sige, hvornår det er uberettiget, og hvornår det er berettiget; vi må have større erfaringsgrundlag. Til støtte for det skal jeg endelig citere følgende bemærkning:

»De oplysninger, der foreligger om TV-overvågning, der har givet anledning til kritik, er meget sparsomme og kan kun i beskedent omfang give grundlag for en afgrænsning af de tilfælde, TV-overvågning bør være forbudt.«

Vi mener ikke, der er noget grundlag for lovgivning; vi tror helt sikkert ikke, det vil lykkes i indeværende samling; vi tror, der vil gå adskillige år, før denne sag er moden til lovgivning. Jeg kan erklære mig ret vidt enig med hr. Lawaetz i de sidste bemærkninger, han udtalte her om, hvad det egentlig drejer sig om. Det kom klart til udtryk i en ledende artikel i Ekstra Bladet i går, hvor man siger, at det er lykkedes socialdemokratiet med dette forslag at tage politiets parti imod borgerne. Jeg synes, at denne sætning rent ud sagt er noget vrøvl. Man kan ikke tage politiets sag imod borgerne, for politiets og borgernes interesser er sammenfaldende.

Vi lever ikke i en politistat, og heller ikke i forbindelse med de her berørte ting er der »Big Brother«- eller »1984«-tendenser, som mange fremmaner og i og for sig gør dette

billede en dårlig tjeneste ved at fremmane det i utide. Når man råber »ulven kommer«, når der ikke er nogen ulv på vej, kan det nemt ske, som det gik i historien, at man har opnået at sløve befolkningen, når den måske virkelig er på færde. Der er ikke her nogen beføjelser til politiet, som politiet ikke bør have.

I mit parti har vi altså ikke gåsehud over dette, at man optræder på offentligt sted og bliver iagttaget. Der er gud ske lov steder nok – og dem vil vi sætte det stærkest tænkelige værn om, der overhovedet kan fås – hvor man kan være privat og skal have lov til at være privat. Men begiver man sig til en offentlig foranstaltning eller et offentligt sted, er der ingen lovlydig borger, der kan have noget som helst imod at blive iagttaget.

#### **Bernhard Baunsgaard (RV):**

Jeg vil gerne sige lidt om baggrunden for, at dette lovforslag fremsættes, ikke alene om den baggrund, der fremgår af retsudvalgets beretning i sin tid, men også om selve den baggrund, der gør det nødvendigt, at vi lovgiver om et sådant område.

Det startede vel med gågaden i Herning, hvor man etablerede TV-overvågning af de mennesker, der opholdt sig på gågaden efter butikslukketid. Den daværende minister tog skarp afstand fra det. Det holdt op. Derefter blev det genoptaget i Hobro, og det lykkedes ikke at få en lige så klar afstandtagen fra den da siddende minister. Men der blev rejst en diskussion, og den daværende formand for retsudvalget, socialdemokraten hr. Ole Espersen, tog sammen med flere andre partier, der tilsammen repræsenterer et flertal, afstand fra, at man havde den slags TV-overvågning; de ønskede ikke, at man skulle kunne foretage TV-overvågning af offentlige gader og pladser.

Så langt så godt. Når vi derefter kommer til dette lovforslag, må jeg sige, at det efter min opfattelse har fået en sådan udformning, at jeg er fuldstændig enig med den kommentar, som Dansk Retspolitisk Forening har fremsendt til udvalget, og hvori Dansk Retspolitisk Forening siger – meget kort sammentrukket – at man i virkeligheden gennem dette lovforslag lovliggør TV-overvågning.

Jeg vil give den nuværende justitsminister den indrømmelse, at jeg tror, han har ønsket,